

การแก้ไขปัญหาที่ท้าทายและยกระดับการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านสังคมและความ
มั่นคงในด้านพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
Solving Challenging Problems and Enhancing Social Sustainability and
Security in The Development and Capacity Building of Human Resources

สันธฐาน ชยนนท์¹ วิจิตรา ศรีสอน² ทิฆัมพร พันลึกเดช³
Sunthan Chayanon, Wijittra Srisorn, Tikhamporn Punluekdej

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) สังเคราะห์งานวิจัยการนำความรู้ด้านความซื่อสัตย์สุจริตไปใช้ในชีวิตประจำวันของเยาวชนในพื้นที่จังหวัดระนอง 2) สังเคราะห์งานวิจัยแนวทางการปลูกฝังเยาวชนให้มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต ในพื้นที่จังหวัดระนอง การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Method) ใช้การวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key-informants) และการจัดกลุ่มสนทนา (Focus Group) อย่างละ 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้านเนื้อหา (Content Analysis) จัดกลุ่มข้อมูล (Categorization) และตรวจสอบข้อมูลด้วยวิธีสามเส้า (Triangulation Method) ผลการวิจัยพบว่า 1) การนำความรู้ด้านความซื่อสัตย์สุจริตไปใช้ในชีวิตประจำวันของเยาวชนในพื้นที่จังหวัดระนองพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านความซื่อสัตย์ต่อบุคคลอื่น ด้านความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ด้านความซื่อสัตย์ต่อตนเอง และด้านความซื่อสัตย์ต่อชุมชนและสังคม 2) แนวทางการปลูกฝังเยาวชนให้มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต ในพื้นที่จังหวัดระนอง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม และ ด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาค

คำสำคัญ (Keywords): ยกระดับการพัฒนา; สังคมและความมั่นคง; ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

Received: 2022-09-02 Revised: 2022-12-10 Accepted: 2022-12-10

¹ วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา College of Politics and Government, Suan Sunandha Rajabhat University. Corresponding Author e-mail: nawaphorn1818@gmail.com

² วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา College of Politics and Government, Suan Sunandha Rajabhat University

³ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ Graduate School, Southeast Asia University

Abstract

The objectives of this research were 1) to synthesize research on applying knowledge of honesty in daily life of youth in Ranong province; 2) to synthesize research on how to instill youths to have behaviors that adhere to honesty. in the area of Ranong Province This study was a qualitative research method using document analysis and in-depth interviews with key informants. (Key-informants) and focus group (Focus Group) of 5 people each. Content Analysis, grouping the data. (Categorization) and examine the data in a triangular way. (Triangulation Method) The results of the research showed that 1) the application of knowledge of honesty in daily life of youth in Ranong province found that the overall level was at a high level in all aspects. Integrity to others Integrity Integrity to oneself and honesty to the community and society; In Ranong Province, it was found that the overall level was at the highest level in all aspects. Responsibility at a very high level Distinguishing between personal and collective interests and on equality and equality.

Keywords: Enhance development; social and security; human resource potential

บทนำ (Introduction)

แนวทางการปลูกฝังเยาวชนให้มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต การรับรู้พฤติกรรมที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตของเยาวชนและการนำความรู้ด้านความซื่อสัตย์สุจริตไปใช้ในชีวิตประจำวันของเยาวชนในพื้นที่ชุมชนบางริ้น จังหวัดระนองในพื้นที่ชุมชนบางริ้น จังหวัดระนอง เป็นวิธีการการแก้ไขปัญหาที่ท้าทายและยกระดับการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านสังคมและความมั่นคงทุกมิติตามแผน ววน. ปี 65 และยุทธศาสตร์การวิจัยและการพัฒนาประเทศ

การที่เยาวชนไทย จะปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติได้นั้น สิ่งสำคัญที่จะต้องมามี เช่น การเป็นคนซื่อสัตย์สุจริต มีความขยันหมั่นเพียร อดทนเป็นคนใฝ่หาความรู้ เป็นต้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังให้นักเรียนได้ตระหนัก เห็นคุณค่าและความสำคัญ และปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เพื่อร่วมกันสร้างเยาวชนที่มีคุณภาพ เพื่อการพัฒนาชาติให้เข้มแข็งและมั่นคง

ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมพื้นฐานของคนดี เป็นการยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและผู้อื่น ไม่คดโกง มีความโปร่งใสในการทำงาน ตรวจสอบได้ ผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตจะทำให้ได้รับความเชื่อมั่น ความไว้วางใจจากผู้อื่น ในทางตรงกันข้ามผู้ที่ประพฤติตนไม่สุจริต หุจริตในหน้าที่การงาน จะทำให้งานนั้นเสียหาย ส่งผลกระทบต่อตนเองและสังคมส่วนรวม ไม่ได้ได้รับความไว้วางใจจากผู้อื่น การปฏิบัติตนเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต 1.ชื่อตรงต่อหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างตรงไปตรงมา โปร่งใส ตรวจสอบได้ เห็นแก่ประโยชน์

ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ไม่เห็นแก่อำภิสสินจ้าง พกพ้อง 2. ซื่อตรงต่อเวลาวางแผนการทำงานให้เหมาะสมกับเวลาและงานให้เสร็จตามเวลาที่กำหนดไม่มาทำงานสาย 3. ซื่อสัตย์ต่อตนเองปฏิบัติตนเป็นผู้มีคุณธรรม มีความจริงใจสุจริต ตั้งมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มีหิริโอตฺตปะเกรงกลัวและละอายในการ กระทำผิด 4. ยึดมั่นในความถูกต้องปฏิบัติหน้าที่หรืองานที่ได้รับมอบหมายอย่างถูกต้องตรงไปตรงมา 5. ยึดมั่นในคาพูด คาสัญญาปฏิบัติตนเป็นผู้มีวาจาสัตย์ ยึดมั่นในคาพูด คาสัญญา ในสิ่งที่ถูกต้อง และปฏิบัติตามคาสัญญา มาใช้ในการเรียน การประกอบอาชีพ การทำงานและการอยู่ร่วมกัน และสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ให้กับบุคคลอื่นได้ เป็นการแบ่งปันความรู้ ทำให้บุคคลผู้นั้นประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต และเป็นสมาชิกที่มีคุณภาพของสังคม เป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศต่อไป

จังหวัดระนองจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวจึงมองหาแนวทางการปลูกฝังเยาวชนให้มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต และการนำความรู้ด้านความซื่อสัตย์สุจริตไปใช้ในชีวิตประจำวันของเยาวชนในพื้นที่ชุมชนบางรืน จังหวัดระนอง เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนสืบไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย (Research Objectives)

1. สังกเคราะห์งานวิจัยการนำความรู้ด้านความซื่อสัตย์สุจริตไปใช้ในชีวิตประจำวันของเยาวชนในพื้นที่จังหวัดระนอง
2. สังกเคราะห์งานวิจัยแนวทางการปลูกฝังเยาวชนให้มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต ในพื้นที่จังหวัดระนอง

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการการศึกษาในเชิงเอกสาร (Documentary Study) การศึกษาในภาคสนาม (Field Study) ดังนี้

1) การศึกษาในเชิงเอกสาร (Documentary Study) ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูล จากเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หนังสือ บทความวิชาการ บทความวิจัย เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เอกสารแสดงความสัมพันธ์ที่แสดงให้เห็นถึง สภาพปัจจุบัน ปัญหา และอุปสรรค รูปแบบการจัดการความรู้ด้านการทหารรายได้และส่งเสริมอาชีพอย่างมีส่วนร่วมเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำในสังคมผู้สูงวัย ดังนี้

(1) แนวทางการปลูกฝังเยาวชนให้มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต ในพื้นที่ชุมชนบางรืน จังหวัดระนอง

(2) การนำความรู้ด้านความซื่อสัตย์สุจริตไปใช้ในชีวิตประจำวันของเยาวชนในพื้นที่ชุมชนบางรืน จังหวัดระนองในพื้นที่ชุมชนบางรืน จังหวัดระนอง

2) การศึกษาในภาคสนาม (Field Study) เพื่อทราบถึงแนวคิด หลักการ ความเป็นมา รูปแบบ ความสัมพันธ์ การแก้ไขปัญหาที่ท้าทายและยกระดับการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านสังคมและความมั่นคงในด้านพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ทั้งในระดับนโยบาย ประชาชน ชุมชน องค์กร/สถาบันการศึกษา ในพื้นที่ที่เป็นกรณีศึกษา โดยมีขั้นตอนการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

(1) ทำการศึกษาและคัดเลือกองค์กร ชุมชน องค์กรนโยบายในประเทศ โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามความสำคัญของเรื่อง คือ การแก้ไขปัญหาที่ท้าทายและยกระดับการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านสังคมและความมั่นคงในด้านพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(2) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การประชุมกลุ่มย่อยร่วมกับหัวหน้าโครงการวิจัย

(3) ดำเนินการศึกษาวเคราะห์แนวคิด รูปแบบ การจัดการ และแนวทางการพัฒนา ความสัมพันธ์ การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ และการแก้ไขปัญหาที่ท้าทายและยกระดับการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านสังคมและความมั่นคงในด้านพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในลักษณะของการวิเคราะห์เชิงลึก โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการศึกษาวิจัย

(4) สรุปและนำเสนอผลการศึกษาที่ได้ทั้งจากการศึกษาในเชิงเอกสารและภาคสนาม โดยนำมาวิเคราะห์ตามประเด็นที่สำคัญ คือแนวคิด หลักการ ความเป็นมา รูปแบบ ความสัมพันธ์ การแก้ไขปัญหาที่ท้าทายและยกระดับการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านสังคมและความมั่นคงในด้านพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ทั้งนี้ เน้นการนำผลการศึกษาวิจัยมาเผยแพร่ให้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเยาวชนในจังหวัดระนองของในระดับประเทศได้รับทราบ

(5) วิเคราะห์รูปแบบการแก้ไขปัญหาที่ท้าทายและยกระดับการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านสังคมและความมั่นคงในด้านพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(6) สรุปผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ

3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant)

การวิจัยเป็นการศึกษาวิจัยในเชิงลึกมุ่งเน้นการสัมภาษณ์และประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) คือ หัวหน้าโครงการวิจัย นักวิจัย ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) รวมทั้งหมด 3 คน โดยใช้การเลือกจากกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในชุดโครงการวิจัย

4) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย รายงานการประชุมที่เกี่ยวข้อง การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) การจัดเวทีประชุมในระดับชาติและนานาชาติ ส่วนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลนั้นเน้นวิธีการแสวงหาความรู้ จากการตั้งประเด็นหลักในการศึกษาความสัมพันธ์ และรูปแบบการ

จัดการความรู้ด้านการหารายได้และส่งเสริมอาชีพอย่างมีส่วนร่วมเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำในสังคมเยาวชนในจังหวัดระนองโดยดำเนินการและใช้เครื่องมือที่สำคัญ ได้แก่

1) การสัมภาษณ์ คณะผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviews) สำหรับการศึกษาค้นคว้า และอุปสรรค รูปแบบการจัดการความรู้ด้านการหารายได้และส่งเสริมอาชีพอย่างมีส่วนร่วมเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำในสังคมเยาวชน จังหวัดระนองโดยพัฒนาเป็นแบบสัมภาษณ์ที่พัฒนาจากเอกสาร รายงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อค้นหาแนวคิด หลักการ ความเป็นมา ศึกษารูปแบบการจัดการความรู้ด้านการหารายได้และส่งเสริมอาชีพอย่างมีส่วนร่วมเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำในเยาวชนในจังหวัดระนอง

2) การจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) เพื่อทราบถึงทิศทางและการพัฒนาแนวคิด รูปแบบการจัดการความรู้ด้านการหารายได้และส่งเสริมอาชีพอย่างมีส่วนร่วมเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำในเยาวชนจังหวัดระนอง

3) ศึกษาและติดตามผลการปฏิบัติหน้าที่ในการสร้างกระบวนการที่พึงประสงค์ในการดำเนินคดีกับพระสงฆ์ในสังคมไทยร่วมกัน

ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้การศึกษาเชิงเอกสารและการศึกษาภาคสนามเป็นหลัก ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แนวทางในการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้นด้วยตนเอง ตามกรอบที่ได้รับจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีขั้นตอนของการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้แนวทางในการกำหนดกรอบการสร้างเครื่องมือ

2) กำหนดกรอบในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในภาคสนามโดยยึดกรอบของการสร้างแนวทางการสัมภาษณ์ ตามคำถามวิจัยที่ต้องการค้นหาคำตอบ

3) นำแนวคำถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาที่ปรึกษาโครงการวิจัยและผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณคำถาม ความชัดเจนของภาษา แล้วจึงนำไปปรับปรุงแก้ไข

4) นำแนวคำถามไปทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายของประเทศไทยที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายก่อนนำไปใช้จริง

5) ดำเนินการปรับประเด็นของแนวคำถามในการสัมภาษณ์ที่กลุ่มเครือข่ายหลังจากการนำไปทดลองใช้

5) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

(1) การลงพื้นที่ในประเทศ เพื่อรวบรวมข้อมูล

(2) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Observations Participant) ซึ่งเป็นการสังเกตพฤติกรรมและการแสดงออกของฝ่ายต่างๆ ที่จะทำควบคู่กับการสัมภาษณ์ปัญหา และอุปสรรค การรูปแบบการจัดการความรู้ด้านการหารายได้และส่งเสริมอาชีพอย่างมีส่วนร่วมเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำในเยาวชนในจังหวัดระนอง

(3) การสัมภาษณ์ คณะผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviews) สำหรับการค้นหารูปแบบการจัดการความรู้ด้านการหารายได้และส่งเสริมอาชีพอย่างมีส่วนร่วมเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำในเยาวชนในจังหวัดระนอง

(4) การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ร่วมกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการสร้างและ การใช้ข้อบังคับประกอบการรูปแบบการจัดการความรู้ด้านการหารายได้และส่งเสริมอาชีพอย่างมีส่วนร่วมเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำในเยาวชนในจังหวัดระนอง เป็นต้น

6) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในรอบที่ 2 ทำการวิเคราะห์หาคำมัธยฐานฐานนิยม และพิสัยระหว่างควอไทล์เป็นรายข้อมาสร้างเป็นแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลในรอบที่ 3 และนำคำตอบในแบบสอบถามรอบที่ 3 มาวิเคราะห์หาคำมัธยฐานฐานนิยมค่าความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์จากนั้นนำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้มาพิจารณาทิศทางของแนวโน้มที่เป็นภาพอนาคตต่อไป

7) การนำเสนอผลการศึกษาวิจัย

การนำเสนอข้อมูลจะอยู่ในลักษณะการพรรณนาความ (Descriptive Presentation) ประกอบภาพถ่ายและการพรรณนาความประกอบการบรรยายเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และอุปสรรค รูปแบบการจัดการความรู้ด้านการหารายได้และส่งเสริมอาชีพอย่างมีส่วนร่วมเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำในเยาวชนในจังหวัดระนอง เพื่อให้เห็น รูปแบบการจัดการความรู้ด้านการหารายได้และส่งเสริมอาชีพอย่างมีส่วนร่วมเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำในเยาวชนในจังหวัดระนองเพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในระดับนโยบาย ชุมชน องค์กร และปัจเจกบุคคล

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การนำความรู้ด้านความซื่อสัตย์สุจริตไปใช้ในชีวิตประจำวันของเยาวชนในพื้นที่จังหวัดระนอง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านความซื่อสัตย์ต่อบุคคลอื่น ด้านความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ด้านความซื่อสัตย์ต่อตนเอง และด้านความซื่อสัตย์ต่อชุมชนและสังคม 2) แนวทางการปลูกฝังเยาวชนให้มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต ในพื้นที่จังหวัดระนอง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ อยู่ในระดับ

มากที่ ด้านการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม และ ด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาค

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการวิจัยเรื่อง การนำความรู้ด้านความซื่อสัตย์สุจริตไปใช้ในชีวิตประจำวันของเยาวชนในพื้นที่จังหวัดระนอง จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 โดยภาพรวมประชาชนพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 การทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลไม่แตกต่างกันนั้น เพราะเยาวชนในพื้นที่จังหวัดระนอง ได้รับนโยบายแนวทางการเสริมสร้างความซื่อสัตย์สุจริตที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาทำได้โดย ใช้กระบวนการทางการศึกษา กระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ยกย่อง สรรเสริญผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต จัดกิจกรรมให้นักเรียน ได้เรียนรู้จนเกิดความเข้าใจ เห็นประโยชน์ และยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต สอดคล้องกับ พนม พงษ์ไพบูลย์ (2561) กล่าวถึงแนวทางในการปลูกฝังความซื่อสัตย์สุจริต ว่าเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งคือโรงเรียน มีหน้าที่หลักคือ การพัฒนาผู้เรียนให้เกิด ความเจริญงอกงามในทุกด้านอย่างมีดุลยภาพ ต้องให้เด็กได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านจิตใจ ปัญญา ร่างกายและสังคม กระบวนการเรียนการสอนเป็นกระบวนการกระตุ้นเพื่อให้เกิดการพัฒนาทำให้เด็ก เกิดความอยากรู้อยากเห็น เรียนรู้ ได้ปฏิบัติจนเกิดความเข้าใจ เกิดความเชื่อ ความศรัทธาและยึดถือ เป็นแนวทางการดำเนินชีวิต ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อปลูกฝังความซื่อสัตย์สุจริต และงานวิจัยของโรมานซ์ (Romance, 1985) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการส่งเสริมพัฒนาการทาง จริยธรรมที่มีต่อการพัฒนาจริยธรรมของนักเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 5 แบ่งเป็น 2 กลุ่มจำนวน 32 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ท การทดลอง 8 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า โปรแกรมการส่งเสริมพัฒนาการทางจริยธรรมสามารถพัฒนาระดับการให้เหตุผล เชิงจริยธรรมของนักเรียนได้ และจากผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการปลูกฝังเยาวชนให้มีพฤติกรรมที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตในพื้นที่จังหวัดระนอง พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด หากพิจารณาเป็นรายด้าน ลำดับแรก ด้านการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม รองลงมา ด้านความรับผิดชอบหน้าที่ และ ด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาค ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชณี ยมศรีเคน (2551) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอนุบาลกันทรวิชัย พบว่า การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนา นักเรียนให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น นักเรียนได้รับการส่งเสริมด้านความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์

สุจริต การปฏิบัติตามหลักธรรมเบื้องต้นทางพระพุทธศาสนา ความเมตตากรุณา ความกตัญญู กตเวทิตะและความประหยัด ในภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยใช้กลยุทธ์เข้าค่ายพุทธบุตร กลยุทธ์การสอนสอดแทรกในกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ กลยุทธ์พบพระพบธรรมในวันธรรมสวนะ ระหว่างเข้าพรรษาและกลยุทธ์ส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ โดยใช้กิจกรรมในการพัฒนา คือ กิจกรรมหน้าเสาธง และกิจกรรมวันสุดสัปดาห์ กิจกรรมอ้อมทรัพย์ ครูนักเรียน และจุมพล พูลภัทรชีวิน (2548) ได้ทำการวิจัยและพัฒนากระบวนการสร้างความดีมีคุณธรรม โดยพิจารณาจาก 3 ประเด็นหลัก คือ คนดีมีคุณธรรม ครอบครัวดีมีคุณธรรม และชุมชนดีมีคุณธรรม โดยมีวัตถุประสงค์ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์และวิธีคัดสรรคน ครอบครัวชุมชนดี มีคุณธรรม และเพื่อพัฒนากระบวนการส่งเสริมความดีมีคุณธรรมให้กับคน ครอบครัวชุมชน ได้ใช้ วิธีการศึกษาภาคสนาม โดยการสนทนากลุ่มในระดับชุมชนและระดับจังหวัดของ 3 จังหวัด คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการส่งเสริม ความดีมีคุณธรรมในระดับบุคคล คือ การพัฒนาตนเองตามแนวไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ตัวเรา เป็นตัวอย่างที่ดี พ่อแม่ทำตนเป็นต้นแบบที่ดีให้การอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้อง สร้างครอบครัว ให้อบอุ่นเข้มแข็ง เอื้อเฟื้อต่อกัน การอบรมเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดี พัฒนาเมื่อเติบโตใหญ่ ปลูกฝัง ให้เด็กรู้จักเข้าวัด ฟังธรรม ทำบุญเพื่อให้เด็กซึมซับความดีงาม ครูเป็นแบบอย่าง และสอนคุณธรรมจริยธรรม ร่วมมือส่งเสริมและพัฒนาคคนดี เช่น การยกย่องเชิดชูเกียรติคนดีมีคุณธรรม นำมาเป็น ต้นแบบของชุมชน สังคมให้กำลังใจคนทำดีทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม โรงเรียนสอนวิชาศีลธรรม ที่เน้นการปฏิบัติจริง ร่วมกิจกรรมกับวัดเพิ่มชั่วโมงสอนจริยธรรม ฝึกให้เด็กนั่งสมาธิ จัดหาสมุด บันทึก ความดีให้เด็กบันทึก แข่งขันตอบปัญหาธรรมะ มีกิจกรรมที่เชื่อมโยงระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน ใช้วัดเป็นศูนย์การพัฒนาคุณธรรมความดี ใช้กิจกรรมทางศาสนาช่วยสอนใช้ขนบธรรมเนียมประเพณี ดั้งเดิมช่วยกล่อมเกลามาจากวิถีชีวิต จัดกิจกรรมที่ดีมารองรับโดยมีฐานจากวัฒนธรรมท้องถิ่นในระดับ ครอบครัวพ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดีทำให้ครอบครัวอบอุ่น เข้าใจกัน เข้าใจถึงความแตกต่าง รู้จัก ปรับตัวเข้าหากัน มีความอดทนในการเลี้ยงลูกให้เป็นคนดี ส่งเสริมลูกทั้งด้านการศึกษาและ การเป็นคนดี มีกิจกรรมที่สมาชิกทั้งครอบครัวทำร่วมกัน เข้าร่วมประเพณีท้องถิ่น สังคมมีการประกาศ ยกย่องครอบครัวที่ปฏิบัติได้เหมาะสม เช่น แม่ดีเด่น พ่อดีเด่น ลูกกตัญญู ระดับชุมชนคนในชุมชน ทุกระดับต้องเป็นแบบอย่างที่ดีสร้างความร่วมมือในการสร้างคนดี สังคมดีจากบ้าน วัด โรงเรียน ยกย่องคนดีให้เป็นแบบอย่างของชุมชน สร้างศักยภาพและความเข้มแข็งของชุมชน สร้างครอบครัวที่สร้างอาชีพที่มั่นคงในชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมเข้ามาใช้ ดูแลสิ่งแวดล้อมภายในชุมชนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ต้องส่งเสริมการสร้างคนดี ชุมชนดี สังคม ให้เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับ แนวทางการเสริมสร้างความซื่อสัตย์สุจริตที่เกี่ยวข้องกับชุมชนทำได้โดย ใช้กระบวนการทางข้อบังคับ กระตุ้นให้เยาวชนมีความสนใจเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ยกย่องสรรเสริญผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต จัดกิจกรรมให้เยาวชน ได้เรียนรู้จนเกิดความเข้าใจ เห็นประโยชน์และยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต ที่เป็นนโยบายต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง (References)

- สัมพันธ์ ชยพันธ์. (2564). รูปแบบการจัดการความรู้ด้านการหารายได้และส่งเสริมอาชีพอย่างมีส่วนร่วมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมผู้สูงอายุ เขตพื้นที่ชุมชนบางริน จังหวัดระนอง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- สบไพบิย์ สอนอาจ. (2551). บทบาทที่เป็นจริงกับความคาดหวังของประชาชนต่อภารกิจการดูแลผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกอก อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี. รายงานการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารการปกครอง มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริพันธ์ อารทวิวงศ์. (2553). ประชากรศาสตร์ = Demography : SO 243. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, พิมพ์ครั้งที่ 4.
- สมพล นวะกะ. (2555). ความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่. ปริญญาตรี สาขาบริหารการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- รดา สุวรรณดารา. (2554). ศักยภาพผู้สูงอายุในการพัฒนาชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลอหลัง อาเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี สาขาบริหารการปกครอง มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วันชัย ชูประดิษฐ์ (2555). การศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่. รายงานการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
- วันเพ็ญ ปันนราช. (2552). การพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในชุมชน. ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- David C McClelland. (1970). Test for Competency. rather than intelligence American Psychologists. 17(7), 57-83.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An introductory analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.